

tokat tartott szem előtt, amelyeknek azokban az esetekben, amidőn a társaság törlését látja a törvény indokoltnak, *rögtön* kell hatályosulniok. Mi történne akkor — eltekintve a felelős személyek megbírságolásától, — ha a főktelep felhívás dacára sem kérne felszámolást? Végül a keresk. elj. rend. 30—32. §§-ainak és a Kuria 615. sz. elvi határozatának alkalmazására kerülne a sor: a cégbírság — a kitűzött határidő eltelte után — mégis csak a főktelep törlését rendelné el, mert az idézett jogforrások csak erre, nem pedig a felszámolás bejegyzésére adnak módot.

V. J.

A baleseti járadékdöntvény revíziója. A valorizációs gyakorlat állandó kimélyülése egyre jobban aláásta a 86-os teljes ülési döntvénynek nemcsak kézenfekvő méltánytalanságát, hanem azokat az indokokat is, amelyek a teljes ülés elgondolása szerint kényszerítőleg vezettek a baleseti járadék valorizációjának megtagadására. A korona máig bekövetkezett romlása az ad absurdum bizonyítás erejével hatott: Még oly tiszteletreméltó jogász érvek mellett is képtelenség ma már sokszor filléreket sem erő baleseti járadékok összegszerűségének érintetlen hagyása. A Kuria VI. tanácsa az ügy elintézését felfüggesztette azzal, hogy a 86-os számú teljes ülési döntvény újabb megvizsgálása végett teljes ülés egybe hívását kéri. Érdeklődéssel várjuk a teljes ülés álláspontjának megváltoztatását, főképen azon okból, hogy a teljes ülésnek módja nyílik a valorizáció elvi kérdéseivel foglalkozni. Mindenesetre ez alkalommal megemlítendőnek tartjuk az ügyvédségnek azt a szívósságát, amellyel a teljes ülés döntése után az anyagi igazság érdekében újból és újból felvette a harcot.

A teljes ülést a Curia elnöke f. évi június hó 13. napjára tűzte ki.

Meghitelezés. A kir. Kuria VII. tanácsának f. é. március hó 5-én P. VII. 4592/1924. sz. a. kelt ítéletében egy figyelemre méltó kijelentés foglaltatik:

„Ha elfogadható volna is az a felebbezési bíróság által elfoglalt jogi álláspont, hogy a meghitelező által a meghitelezett összeg folyósításával megbízott pénzintézet a *megbízás elfogadása s a meghitelezettnek erről való értesítése alapján a meghitelezettel közvetlen jogviszonyba jut, s így a meghitelezési összeg kifizetése tekintetében a meghitelezettel szemben személyesen felelős*, akkor is téves a felebbezési bíróságnak ebben a kérdésben hozott ítéleti döntése stb.“

Óvatosan és elklauzulálva, de mégis félre nem érthető módon elhagyja e kijelentéssel a kir. Kuria e tanácsa eddig elfoglalt mereven visszautasító álláspontját a meghitelezésnek a bank és a meghitelezett közötti jogviszonyt keletkeztető ereje tekintetében, amely álláspont ellen az első harcot e sorok írója vívta a Kereskedelmi Jog 1922. évi 1. számában, majd *Kolos Jenő* tanácselnök urnak e cikke a Magyar Jogi Szemle 1922. február 1-i számában adott válaszára ugyane lap 1922. március 1-i számában irt viszonzválaszában. E fon-